בס"ד

יום ד', כ"ג בשבט תשנ"ט (3 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי
אבא קובנר, 1978

א' שבחה של ארץ ישראל בעונה זו של ט"ו בשבט:

"והשמותי אני את הארץ" [ויקרא כו]

כו מידה טובה שלא יהיו ישראל אומרים: הואיל ונתנונו מארצנו צרינו האויבים בנו ומובאים עליה נתת רוח. שנאמר: "ושממו עליה אויביכם היושבים בה" [שם]. אף האויבים הבאים אחרי כן לא ימצאו עליה נתת רוח (ספרו "במדבר"). בא וראה. אמר' שהארץ עד"ן מקללתה ועד"ן לא פקד ה' את ארצו פקידה מעולה, והנה כה אומרים בשנים אשר שקדו עליה אויביה להחריבה ולהרבות שממותיה – אפילו עתה, כמה מעוקים פירותיה וכמה יפה נופה וכמה נעים אוירה! קל ומומר לימים הראשונים, שלפני הקללה, וקל וחומר בן בנו של קל ותומר לאחרית הימים לעת פקידה שלמה. במהירה בימינו, אשר תאיר הארץ את פניה ופרכתה אולם כל בניה-שביה. מה רב הטוב והדר, היפעה והתפארת השמורים לארץ הצאת לעת קץ. כי על-כן ארץ בחירה היתה הארץ הצאת וארץ בחירה היא תשאר לעולם, ארץ נבחרת תלב ובנים.

פירות ארץ ישראל מבשרים את הקץ - אמר ר' אבא, אין לך קץ מעולה מזה, שנאמר: [יחזקאל לו]

"ואתה הר' ישראל ענפכם תתנו ופרכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא"

על פסוק זה אומר רש"י:

כשתראו ארץ ישראל פרה בזמן יפה, אז יקרב הקץ, ואין לך קץ מעולה יותר.

ויום, לפרל, פורס "בריסוסה" - עם מופלא שקרה לי"הוי' סרקוסה שבספרד, ב"מ הנ"מ - שנת ה'קי"ב (1492).

יהודי משוגע, בשם מרקוס (לפנמ"ש שמו שמו) למם משימה גדולה. ניתן היהודים לקבל פני המלך כאשר עבר בתוך קהילות אלה. הי' ובאים לקבל פני הנוסע הקהילה עם שופרותיהם ועל גיגית ישרוף וספרי תורה בידם. אותו מרקוס טען שתיקי ספרי התורה הי' למשה רק"ם – ואומנם כך כי תכמינו התיטו שאו טוב לצאת עם תורת ת"ם של בוריו העולם לפני מלך בשר ודם עובדי אלילים. כאשר נודע הדבר למלך ניגש המלכים לבדוק אומנם, אך שמע הקהילה תלום תלום בקול, שבו אילו עו במצוה, הוא רש לב"ה"כ להאדיר אור של ספרי התורה לעיניהם והיהודים ניצולו. **יום נעים!**